

N:o 85.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1902, kl. 2 e. m.

Utlåtande, med anledning af Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående användande för vissa ändamål af det å andra hufvudtiteln uppförda förslagsanslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter.

(1:a U. A.)

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementsärenden den 21 sistlidne februari har Kongl. Maj:t uti en nämnda dag till Riksdagen aflåten proposition (n:o 47) föreslagit Riksdagen att, under förutsättning att de propositioner, som till Riksdagen aflåtits dels den 24 sistlidne januari med förslag till lag om ändring i vissa delar af rättegångsbalken m. m., dels samma den 21 februari med förslag till lag om ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående patent den 16 maj 1884, blefve af Riksdagen bifallna, medgifva, att af det å andra hufvudtiteln uppförda förslagsanslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter finge utgå ej mindre den kostnad för biträde af sakkunnig och för syn, som till följd af oförmälda lag om ändring i vissa delar af rättegångsbalken kunde komma att slutligen drabba statsverket, än äfven ersättning till de särskilda ledamöter i rätten, hvilka

enligt lagen om ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående patent den 16 maj 1884 skulle tillkallas.

Till åberopade statsrådsprotokollet har statsrådet och chefen för justitiedepartementet i detta ärende anfört följande:

»Enligt det förslag till lag om ändring i vissa delar af rättegångsbalken, hvilket, jemte andra dermed sammanhängande lagförslag, Eders Kongl. Maj:t genom nådig proposition den 24 nästlidne januari förelagt Riksdagen till antagande, skall ersättning till sakkunnig, hvilkens biträde rätten finner nödigt anlita, utgifvas af käranden eller, der målet är i högre rätt fullföljdt, af klaganden, men stanna å den, som vid målets slut rätten finner dertill skyldig, och skall i brottmål, der allmän åklagare å tjenstens vägnar förer talan, ersättningen förskottsvis utgå af allmänna medel. I enahanda ordning skall enligt förslaget äfven gäldas kostnad för syn, hvarom af rätten förordnas. Den kostnad i ena eller andra hänseendet, hvilken, derest förslaget varder godkändt, kan komma att slutligen drabba statsverket, synes lämpligen kunna utgå af det å andra hufvudtiteln uppförda förslagsanslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter.

Vidare skola enligt det förslag till lag om ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående patent den 16 maj 1884, om hvars antagande Eders Kongl. Maj:t förut denna dag beslutit nådig proposition till Riksdagen, de särskilda ledamöter i rätten, hvilka i vissa mål komma att tillkallas, åtnjuta ersättning af statsmedel. I händelse detta förslag varder antaget, torde jemväl sådan ersättning böra utgå af förenämnda anslag.»

Kongl. Maj:ts ofvanberörda särskilda propositioner hafva, så vidt på nu förevarande fråga inverkar, blifvit af Riksdagen bifallna. Under sådana förhållanden, och då utskottet emot Kongl. Maj:ts nu föreliggande förslag icke funnit anledning till erinran, får utskottet hemställa,

att Riksdagen må, med bifall till Kongl. Maj:ts nu ifrågavarande framställning, medgifva, att af det å andra hufvudtiteln uppförda förslagsanslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter må utgå ej

mindre den kostnad för biträde af sakkunnig och för syn, som till följd af oförmälda lag om ändring i vissa delar af rättegångsbalken kan komma att slutligen drabba statsverket, än äfven ersättning till de särskilda ledamöter i rätten, hvilka enligt lagen om ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående patent den 16 maj 1884 skola tillkallas.

Stockholm den 9 maj 1902.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
